॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

युज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उपयिष्ट्रेरेवासृंजत् यदुंप्यजं उपयजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविमृतोऽवं द्यति स्थविमृतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्द्न्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न प्रयावत्तयति यत्पंयावृत्तयेदुदावृतः प्रजा ग्राहुंकः स्याथ्समुद्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह रेतः (१)

पुव तद्दंधात्यन्तिरिक्षं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरिक्षेणैवास्मै प्रजाः प्रजायन्ते देव सिवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सिवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सिवित्रप्रसूत पुवास्मै प्रजाः प्रजायन्ते देव सिवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह होरात्राभ्यांमेवास्मै प्रजाः प्रजानयत्यहोरात्रे ह्यानुं प्रजाः प्रजायंन्ते मित्रावरुणौ गच्छु स्वाहाँ (२)

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छु स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा यज्ञं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दा रेसि गच्छु स्वाहेत्यांह पृशवो वै छन्दा रेसि पृश्नेवावं रुन्धे द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्भः (३)

दिव्यं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि

येच्छत्यभि वैश्वान्रं गेच्छु स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रतिष्ठापयित प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽवद्यति गुदस्य मनों मे हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव येथास्थानमुपं ह्वयते पृशोर्वा आलंब्यस्य हृदयु शुगृंच्छिति सा हृंदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृंथिव्याः हृंदयशूलमृंद्वासयेंत्पृथिवीः शुचार्पयेद्यद्पस्वंपः शुचार्पयेच्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च सुन्धावुद्वांसयत्युभयं शान्त्ये यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनंमर्पयति॥ (५)

रेतां मित्रावरंणो गच्छु स्वाहा नभां हृदयशूलं हात्रिरंशवा——[१] देवा वै यज्ञमाग्रीप्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत तदंब्रुवन्वसंतु नु नं इदमिति तद्वंसतीवरीणां वसतीविरत्वं तस्मिन्प्रातर्न समंशक्नुवन्तद्फ्सु प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति यज्ञो वै वंसतीवरीर्य्ज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसित् यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

सशुंत्राणामेव गृंह्णाति यो वाँ ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाथ्म हि गृंहीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृंह्णाति पृशवो वे वंसतीवरींः पृशूनेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयान्निर्मार्गुका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति

प्रतिरुध्यैवास्में पुशून्गृंह्णातीन्द्रंः (७)

यज्ञं वि च्छिंन्द्याज्ञ्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय

वृत्रमंहुन्थ्सो ईऽपो ईऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं युज्ञिय् सर्देवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां युज्ञियाः सर्देवा आपस्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरंणगृहीता वै स्थांवरा यथ्स्थांवराणां गृह्णीयात् (८)

वर्रुणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्युपो रात्रिः प्र विंशति तस्मां ताम्रा आपो दिवां दहश्रे यन्नक्तम्भवंत्युपोऽहः प्र विंशति तस्मां चन्द्रा आपो नक्तं दहश्रे छायाये चातपंतश्च संधौ गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृह्णाति ह्विष्मार् अस्तु (९)

सूर्य इत्यांह् सशुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचेवेनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्पदय्चां गृह्णाति त्रिः सांदयति सप्त सम्पंद्यन्ते स्प्तपंदा शक्वंरी पृशवः शक्वंरी पृश्चनेवावं रुन्धेऽस्मै वे लोकाय गार्हंपत्य आ धींयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेंद्स्मिं लोके पंशुमान्थ्स्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मिन्नं (१०)

लोके पेशुमान्थ्स्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं हरित रक्षंसामपंहत्या इन्द्राग्नियोर्भागुधेयीः स्थेत्यांह यथायुजुरेवैतदाग्नींध्र उपं वासयत्येतद्वै युज्ञस्यापंराजितुं यदाग्नींध्रं यदेव युज्ञस्यापंराजितुं क्रियते तदनुं युज्ञः रक्षाः इस्यवं चरन्ति यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय न ह्यंता ईलयन्त्या तृंतीयसवनात्परिं शेरे युज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (११)

तदेवैना उपं वासयित यतः खलु वै युज्ञस्य वितंतस्य न

स्यादिन्त्री गृह्णावेस्त्वमुष्मिक्कियते पिष्ट्रिश्यतिश्व॥—————[२] ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहर्न्थ्सर्वाग वताभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनष्यौभ्य एवैतेन करोति

देवतांभ्य उपावहरेदितिं हृदे त्वेत्यांह मनुष्येभ्य एवेतेनं करोति मनंसे त्वेत्यांह पितृभ्यं एवेतेनं करोति दिवे त्वा सूर्यांय त्वेत्यांह देवेभ्यं एवेतेनं करोत्येतावंतींवें देवतास्ताभ्यं एवेन् सर्वांभ्य उपावंहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्थेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजित सर्वाण छन्दाङ्स्यन्वांह पृशवो वे छन्दार्सेस पृश्नेवावं रुन्थे गायित्रया तेजंस्कामस्य पिरं दध्यात्रिष्टुभैन्द्रियकांमस्य जगंत्या पृश्कांमस्यानुष्टुभौ प्रतिष्ठाकांमस्य पृङ्क्या यज्ञकांमस्य विराजान्नंकामस्य शृणोत्विग्नः समिधा हवम् (१३)

म् इत्याह सिवृतुप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इंष्य होत्रित्याहिष्ति १ हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणो वा अपां नेतारो ताभ्यांमेवेना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुंत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथीं ह्विष्कृंतानामेवाभिघृंतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्यांह् शमंलमेवासामपं प्रावयित समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्यांह् तस्माद्द्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्होतृचम्सं चं मेत्रावरुणचम्सं चं स्क्र्स्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावेतदांह् यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि माष्टिं यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकतूनां व्यावृत्त्ये॥ (१५)

वाचो हवंम्भिष्तानां गृहात्युत पश्चेविश्यतिश्व॥———[३]
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसुव इति ग्रावांणुमा दंत्ते प्रसूत्या
अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तौं पूष्णो
हस्तौभ्यामित्यांह यत्यै पशवो वै सोमौ व्यान उपारशसर्वनो

हस्ताम्यामित्यांह् यत्ये प्रावो वै सोमों व्यान उंपारशुसर्वनो यदुंपारशुसर्वनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेतिं मिमीत् इन्द्रांय हि सोमं आहियते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते (१६)

पश्चौक्षरा पृङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सं पंद्यन्ते दशौक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपार सोमपीथो य एवं वेद नाफ्स्वार्तिमार्च्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भंरित सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशो-ऽनु प्राविशत्प्रागपागुदंगधरागित्यांह दिग्भ्य एवैन् सम्भंर्त्यथो दिशं एवास्मा अवं रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह कामुंका एन् स्स्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादाभ्यं नाम जागृवीतिं (१८)

आहेष वे सोमंस्य सोमपीथो य एवं वेद् न सौम्यामार्तिमार्च्छति प्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्यु श्रूनपं गृह्णति त्रायंत एवेनं प्राणा वा अ श्र्षावं प्रावः सोमोऽ श्रून्युन्रपिं सृजित प्राणानेव प्राष्टुं दधाति द्वौद्वाविषे सृजिति तस्माद्वौद्वौं प्राणाः॥ (१९)

यर्जुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारिश्शव॥———[४]
प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ श्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्ते प्राणमेवानु

प्राणा वा एष यदुपार्श्ययदुपार्श्वग्रा ग्रहा गृह्यन्त प्राणम्वानु प्र यन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातःसवन एवाहं यज्ञश् सङ्स्थांपयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रे-ऽभि षुंणोत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनांऽऽप्रोत्येकांदश् कृत्वों द्वितीयमेकांदशाक्षरा त्रिष्टुन्नैष्टुभं माध्यंन्दिनम् (२०) द्वादंशाक्षरा जर्गती जार्गतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनौऽऽ-प्रोत्येता ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्केन्द्रायास्केन्न ह हि तद्यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्द्त्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनुम्भ्रातृंच्यो भवति य एवं वेद तस्मांदष्टावंष्टौ (२१)

सर्वनं मार्ध्यन्दिनमेव सर्वनं तेनाँऽऽप्नोति द्वादंश कृत्वंस्तृतीयं

कृत्वों ऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्वित्रंवन्तो ऽन्ये ग्रहां गृह्मन्ते किं पंवित्र उपा १ शुरिति वाक्पंवित्र इति ब्र्यात् वाचस्पतंये पवस्व वाजित्रित्यांह वाचैवैनं पवयित वृष्णों अ १ शुभ्यामित्यांह वृष्णों ह्यंताव १ श्र यो सोमंस्य गर्भस्तिपूत इत्यांह गर्भस्तिना ह्यंनं पवयित देवो देवानां प्वित्रंमसीत्यांह देवो ह्यंषः (२२)

सं देवानां प्वित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह येषा् ह्यंष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत मधुंमतीर्न इषंस्कृधीत्यांह सर्वमेवास्मां इद स्वंदयित विश्वंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यां दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्यांहोभयेष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनंस्त्वा (२३)

अङ्वित्यांह् मनं एवाश्जुंत उर्वन्तिरिक्षमिन्विहीत्यांहान्तिरिक्षदेवृत्यों हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव पुरोक्षं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य वै रुश्मयों देवा मंरीचिपास्तेषां तद्भांगधेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदिं कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंरषुकः स्यादित्युंतानेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेवोद्यंच्छति यद्यंभिचरेंद्रमुं ज्ह्यथं त्वा होष्यामीतिं ब्रूयादाहुंतिमेवैनं प्रेफ्सन् हंन्ति यदि दूरे स्यादा तिमेतोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेंद्रमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सांदयामीतिं सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयति षङ्किर्श्शुभिः पवयति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति त्रिः पंवयति त्रयं इमे लोका पृभिरेवैनं लोकेः पंवयति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्यात्रयः पश्नाः हस्तांदाना इति यत्रिरुंपाःश्शुः हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पश्नाः हस्तांदानाः पुरुंषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

मार्थित्तम्ष्टावेष्टावेष मनेस्ता पूर्जन्योऽमुख्य पुरुषो हे चे॥———[५] देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उंपा ५शौ यज्ञ ५ स् इस्थाप्यं मपश्य-तम्पा ५शौ समस्थापयन्तेऽसुंरा वर्ज्ञमुद्यत्यं देवान्भ्यायन्त् ते देवा बिभ्यंत् इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौ-ऽन्तर्यामेणान्तरंधत् तदंन्तर्यामस्यौन्तर्यामृत्वं यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्तै (२७)

द्धामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्यांहैभिरेव लोकेर्यजमानो भ्रातृंव्यानुन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वय स्म इति तेंऽब्रुवन्मघंवन्नन्तं न आ भुजेतिं सुजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान्ं (२८)

अन्वाभंजथ्सजोषां देवैरवंरैः परैश्वेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयांनुन्वाभंजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यजंमानं नान्तरैंत्युपयामगृंहीतोऽसीत्यांहापानस्य धृत्ये यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामा गृंह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृंत्ये प्राणापानो वा एतो यदुंपाःश्वन्तर्यामो व्यान उपाःश्वसवंनो यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादित्यसः स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानो वि च्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुंरियादिति सः स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानो सं तंनोति सर्वमायुंरित॥ (३०)

त् उभयाँन्गृह्यते चतुंश्चत्वारि १शच॥

โลไ

वाग्वा एषा यदैंन्द्रवाय्वो यदैंन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचंमेवानु प्र यंन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन र हनामेति सोंऽब्रवीद्वरं वृणे मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति तस्मांदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवित्रमं नः स्वदय (३१)

इति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मद्देवत्यांन्येव वः पात्रांण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यांनि सन्ति वायव्यांन्युच्यन्ते तमेंभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविंन्दन्थ्साऽदिंतिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वं मद्देवत्यां एव वः सोमाः (३२)

सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन

यानि हि दांरुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयानि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह् वाग्वै पराच्यव्यांकृतावद्ते देवा इन्द्रंमब्रुवित्रमां नो वाचं व्याकुर्विति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवेष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽवृक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुंचते तस्माध्सकृदिन्द्रांय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥ (३३)

स्वृद्य सोमाः स्हाधविर्शितिश्रा———[७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन र हनामेति सो ऽब्रवीत्राह र सर्वस्य वा अहं मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामेवेति सो ऽब्रवीद्वरं वृणे पर्यसैव मे सोम र्श्रीणित्रिति तस्मान्मेत्रावरुणं पर्यसा श्रीणिन्ति तस्मात्पशवोऽपा कामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

क्रोति यः सोमेन यजंते तस्मौत्पृशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणाति पृशुभिरेव तन्मित्र संमूर्धयंति पृशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैवं मित्रोऽवेदप् मत्क्रूरं चुकुषं पृशवंः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमंवृणीत् वरुणं देवा अंब्रुवन्त्वयार्श्यभुवा सोम्र राजांनर हनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं च (३५)

पुवेष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनमश्यभुवाँ प्रन्ति वैश्येन वैश्यर्थ शूद्रणं शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवित्रदं नो वि वांसयत्मिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं पुवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो मेत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यद्पाश्यन्तर्यामौ मित्रो-ऽह्रजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छ्उद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्ये॥ (३६)

प्य चैन्नवायुको हाविर्शतिश्वा—[८]
यज्ञस्य शिरो ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्भषजौ वै स्थं
इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहं
एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमांश्विनमंगृह्वन्ततो वै तौ
यज्ञस्य शिरः प्रत्यंधत्तां यदांश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ
देवा अंब्रुवन्नपूंतौ वा इमौ मंनुष्यचरौ (३७)

हो र्वे षोंऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्यवमानेनं पवियत्वा ताभ्यामेतमांश्विनमंगृह्वन्तस्मांद्वहिष्यवमाने स्तुत आंश्विनो गृंह्यते तस्मादेवं विदुषां बहिष्यवमान उपसद्यः पवित्रं वै बंहिष्यवमान आत्मानमेव पंवयते तयोंस्वेधा भैषंज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृतीयम्पस् तृतीयं ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

भिषजाविति तस्माँद्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूर्तो

उपनिधार्य ब्राह्मणं देक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावंदेव भेषजं तेनं करोति समर्धुंकमस्य कृतं भंवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्यादेकंपात्रा द्विदेवत्यां गृह्मन्ते द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकंपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्वौद्वौं बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पृशव इडा यदिडां पूर्वां द्विदेवत्येंभ्य उपह्वयेत (३९)

पृश्भिः प्राणान्नतर्दंधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवत्याँन्भक्षयित्वेडामुपं ह्वयते प्राणान्वाऽऽत्मन्धित्वा पृश्नुपं ह्वयते वाग्वा ऐंन्द्रवायवश्चक्षंभैत्राव श्रोत्रंमाश्चिनः पुरस्तांदेन्द्रवायवं भंक्षयित् तस्मांत्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मेत्रावरुणं तस्मांत्पुरस्ताचक्षंषा पश्यित सूर्वतंः परिहारंमाश्चिनं तस्मांथ्यवितः श्रोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयित तस्मादरिक्ता अन्तर्तः प्राणा

यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञ रक्षा इस्यवं चरन्ति यदिरक्तानि पात्राणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय दिक्षंणस्य हिवधानस्योत्तंरस्यां वर्तन्या रसादयित वाच्येव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तंत्य॥ (४१)

म्नुष्यचरावुंदपात्रम्पह्रयेत द्विदेवत्याः पद्गंत्वारि शच॥_____

ब्रह्मंण्वन्तो देवा आस्-ब्रह्मंण्वन्तोऽस्ंरास्ते इंऽन्योंन्यं नाशंक्रुवन्निर्भिति देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहांवेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्राम्निथनांवगृह्वन्ततों देवा अभवन्यरास्ंरा यस्यैवं विदुषः शुक्राम्निथनौं गृह्येते भवंत्यात्मना पर्गं (४२)

अस्य भ्रातृंव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरपंनुत्तै शण्डामर्कों सहाम्नेतिं ब्र्याद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं

बृहस्पतिंद्वानां पुरोहिंत आसीच्छण्डामर्कावसुंराणां

म्न्थ्यंपिगृह्य प्राश्चौ निः (४३) ऋामत्स्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांबावृत्यं जुहुत्स्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुंषी वा एते

नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनांवात्मन् इन्द्रांयाजुहवुरिन्द्रो ह्यंतानिं रूपाणि करिकृदचरदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां यज्ञस्य यच्छुकामृन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुतस्तरमाद्भितो नासिकां चक्षुंषी तस्मान्नासिकया चक्षुंषी विधृते सर्वतः परिं क्रामतो रक्षंसामपहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुरा आस्नता स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताङ्स्ताभिरपानुदन्त

यजंमानो भ्रातृं व्यान्य णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचींर्जायन्ते शुक्रामृन्थिनौ वा अनुं प्रजाः प्र जांयन्तेऽत्रीश्चाद्यांश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)
सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मृन्थी मृन्थिशोचिषेत्यांहैता वे सवीरा या अत्रीरेताः संप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यंस्य

प्राचींरुन्या आहुंतयो ह्यन्तें प्रत्यश्चौ शुक्रामुन्थिनौ पृश्वाचैव पुरस्तांच्

वै सुवीरा या अन्नीरेताः सुंप्रजा या आद्यां य एवं वेदान्न्यंस्य प्रजा जायते नाद्यां प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्तद्विकंङ्कतं प्राविंश्तद्विकंङ्कते नारंमत् तद्यवं प्राविंशत् तद्यवंऽरमत् तद्यवंस्य (४६)

यवत्वं यद्वैकंङ्कतं मन्थिपात्रं भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजा-पंतेरेव तचक्षुः सम्भंरति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्यत्यान्मंन्थिपात्र सदो नाश्जेत इत्याँर्तपात्र हीतिं ब्र्याद्यदंश्जवीतान्धौँऽध्वर्यः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्जेते॥ (४७)

आत्मना परा निष्प्र शुक्रशोविषा यर्वस्य सप्तित्रिर्शशच॥———[१०]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रंमेव संमानानां पर्येति रुग्णवंत्यर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्ताग्रं समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकांदश स्थेत्यांह (४८)

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पृवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभ्यस्त्वा देवभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्यंष देवतंया वाग्वे देवभ्योऽपांकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपंकान्तायां तूष्णीं ग्रहांनगृह्णत् साऽमंन्यत् वाग्न्तर्यन्ति वे मेति साग्रंयणं प्रत्यागंच्छत्तदांग्रयणस्यांग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीं पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थ्यारीयंति म् आख् इयंति नापं राथ्स्यामीत्युंपावसृजत्येवमेव तदंध्वर्युरांग्रयणं गृंहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं कंरोत्युद्गातॄनेव तद्वृंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणो यदांग्रयणं गृंहीत्वा हिंकरोतिं प्रजापंतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिंघ्रित् तस्मौद्धथ्सं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदौग्रयणः सर्वनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञ स् सं तेनोत्युपरिष्टादा नेयित् रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्णाति प्र जनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्मौथ्सत्याद्गायत्री किनेष्ठा छन्दंसा स्त्री सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्येष वै गांयत्रियै वथ्सो यदाँग्रयणस्तमेव तदंभिनिवर्तर सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माँद्वथ्समपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आहाग्रयणत्वं प्रजापंतिरेवेतिं वि॰शतिश्चं॥----

इन्द्रों वृत्रायाऽऽयुर्वे यज्ञेनं सुवर्गायेन्द्रों मरुद्धिरदितिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उंपारशुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥————[१२] इन्द्रों वृत्राय पुनंर्ऋतुनांह मिथुनं पुशवो नेष्टः पत्नीमुपारश्वन्तर्यामयोर्द्विचंत्वारिरशत्॥42॥ इन्द्रो वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥

Begins generated on July 8, 2024